Révfülöpi Képek

2007. AUGUSZTUS XVII. ÉVF. 5. SZÁM

RÉVFÜLÖP ÉS KÖRNYÉKE POLGÁRAINAK ÉS ÜDÜLŐTULAJDONOSAINAK LAPJA

Villa Filip Napok

A nyár Révfülöpön összefonódik az immár 15 esztendeje minden idegenforgalmi szezonban megszervezett Villa Filip Napokkal. Az idén sem volt másként. Közel egy hónapig tartott a kulturális programsor. Reméljük minden korosztály és réteg megtalálta a maga „csemegéjét", s hogy a dolog még jobb legyen, az időjárás sem szólt bele sokat. Kiket és miket láthatott a nagyközönség?

Az évad meglepetései a Zánkáról áthozott orosz művészeti csoportok voltak, akik magas színvonalon, színes repertoárral, sok-sok munkával a közönség felé áradó szeretettel adták elő produkcióikat. A siker nem is maradt el.

Az operett kedvelői igazán kellemes másfél órát tölthettek el „Barátok közt", azaz a Tihanyi Vándorszínpad művészházaspárjával. De volt még operett, illetve musical is egy szép nyári esten a tapolcai Musical Színpad előadásában, a Halász utcában.

A népzene, a néptánc kedvelői sem maradtak árván. Köszönhető a Nyirettyű népzenei együttes és a Borvirág kamara táncegyüttes színvonalas szórakoztatóműsorainak. Természetesen nem nyár a nyár koncertek nélkül. Ebből is élvezhetett a közönség könnyűzeneit, az Animed Affekt, illetve a Tequila jóvoltából. A gyerekeknek a Holló együttes zenélt. Sajnos Vígh Andrea hárfaestje betegség miatt elmaradt.

(folytatás a 2. oldalon)

Képzőművészek „látogatása" a Tóparti Galériában

A korábbi évek gyakorlatához hasonlóan az idei évben is változatos, élményekben gazdag, vagy éppen elgondolkodtató kiállításokat kínált a Tóparti Galéria a látogatók számára.

Szerencsére a lakosság egy része is segít abban, hogy ismeretségeik felhasználásával az ország különböző részeiből is eljussanak hozzánk alkotók. Így köszönthettük Ambrus Márta keramikus, Horváth György festő munkáit. Szintén ismerősök ajánlották Farkas Antal Jama grafikus képeit, melyek világa, mondanivalója, technikai bravúrja nem engedte gyorsan végigszaladni a látogatókat. Köszönet érte mindazoknak, akik a kapcsolatot létrehozták.

Örömmel könyvelhettük el, hogy hosszú évek egyeztetései után két, a magyar képzőművészet jeles képviselője is elhozta alkotásait hozzánk.

(folytatás a 2. oldalon)

Tartalom

Szent-Iván nap	3
Községi – hivatali események	4
Múltból építkezés: A jövőnk	6
Jámánnak lenni	8
Adalékok a balatoni és révfülöpi üdülőhelyi Fejlődés történetéhez	8
Révfülöpieknek Révfülöpiekről	11
Sikereink Kecskeméten	13
Ez a nap más, mint a többi	14
Együttgondolkodás	15

Balaton átúszás 2007

Az időjárás idén sem engedte, hogy az előre meghirdetett időpontban rajtoljon a Balaton átúszás mezőnye. Némi halasztás után, július 28-án azonban pontosan 7204 úszó teljesítette az 5200 méteres távot Révfülöp-Balatonboglár között. A legidősebb résztvevő egy 86 éves úr volt, a legfiatalabb pedig egy 11 éves kislány. Az időeredményekről annyit, hogy például az vízilabdázó olimpiai bajnok testvérpár Steinmetz Barnabás és Ádám egyforma időt teljesítve, 1 óra 15 perc alatt ért célba. Képünkön az „átúszók mezőnye" madártávlatból.

Villa Filip Napok

(folytatás az 1. oldalról)

A következő héten az Excanto együttes sokáig felejthetetlen emlékű koncertet adott az Evangélikus Templomban. Kiemelkedően jó volt a hangulat a Jazz Steps együttes koncertjén, a fel-feltámadó forgószél ellenére is.

Az aszfaltrajz verseny immár IX. alkalommal terített színes meseszőnyeget a Halász utcára. Az idei évben jó pár nagyon tehetséges kis alkotó is nevezett. A Maszk bábszínpad a tőle már megszokott magas színvonalon mutatta be a Pázmány lovag és a Bajusz című darabot. Az időjárás egyszer ugyan beleszólt a programszervezésbe, elmosva az Ister zenekar és a M.E.C.S. előadásait, de azért nem hagytuk magunkat. A színházi előadás rendkívül jó színvonalon kellemes szórakozást nyújtott vasárnap este is, péntek helyett. A velünk tartó, egyre szaporodó közönség jól mulatott és néha elgondolkodhatott saját történelmünkön, és életünkön is.

Számos jó sportprogram kapcsolódott a Villa Filip Napokhoz a Császtai Strandon. Kézműves foglalkozásainkon pedig sok gyerek, felnőtt készített magának hazavihető emléket és ismerkedhetett meg egy-egy népművészeti eszközzel, technikával.

Hogy milyen volt az idei Villa Filip Napok Révfülöpön? Döntsék el azok, akik részt vettek a programokon. Mi szervezők, csak reméljük, hogy szép emlékeket hagyó, változatos és színvonalas volt.

Képzőművészek „látogatása” a Tóparti Galériában

(folytatás az 1. oldalról)

Szekeres Károly, Munkácsy-díjas Érdemes művész, akinek kötődése köztudott Révfülöphöz, régebbi és újabb kísérletei eredményét, robosztus és súlyos anyagból készített csipkeszerű kerámiáit nem feledi, aki egyszer is közel került hozzájuk. Az alkotások nemes egyszerűsége a művész csendes szerény személyét tükrözik vissza. A másik igazán nagyon várt kiállí-

tás Gerzson Pál, Munkácsy-díjas festőművész kiállítása. A színek finom tobzódása, a formák, jelentések modernsége döbbenetes hatást vált ki a nézőben. A képekre tekintve mindenki feledi, hogy az alkotó immár közelít a 80. életévéhez. Ehelyett egy igazán fiatalos szemléletről árulkodó, lendületes kiállításanyaggal került sokunk örömére kapcsolatba a látogató.

Villa Filip Napok

Festők utcája

Hosszú évek óta színesíti gyermek aszfaltrajz verseny a Villa Filip Napok a programjait. Amíg a kis alkotók elmélyülten dolgoznak, addig a felnőttek irigykedve nézik őket, hogy miért is nem lehet nekik egy ilyen színes, kedves verseny. A felmerült igényekhez igazodva és az egyre több jelzés hatására fordultam a mindannyiunk által szeretett Lisziák Elekhez, azaz Lexyhez, hogy lát-e fantáziát egy felnőtteknek szóló szabadtéri festőversenyben. Ő a szokásos hévvel, azonnal támogatandónak ítélte meg az ötletet és készen állt számos javaslattal. Sajnos nem gondoltuk volna, hogy a felajánlott együttműködés helyett az ő nevével fémjelzett emlékverseny lesz az ötletből. Az idei év a főpróba volt. Igaz még nem túl sokan jelentkeztek, de hát mindenki elindul valahonnan. Voltak apró-cseprő hibák is, de lényeg, hogy a dolog pozitívnak ítéltetett és azóta is egyre többen bíztatnak és a folytatáshoz segítséget ígérnek.

Ha ez így lesz, akkor biztosan lesz jövője a Lisziák Elek emlékére szerveződő Festők Utcája szabadtéri felnőtt rajzversenynek, melynek idei győztese: Herczeg Zsuzsanna.

Köszönet a zsűri tagjainak: Horkay Istvánnak és Barabás Mártonnak, illetve Lexy barátainak az önzetlen segítségért.

A Villa Filip Napokról
Pálné tudósított

Szent Iván-nap Révfülöpön

A 2006-ban alakult Magyar-Finn Baráti Társaság felvállalta többek között a két nép kultúrája népszerűsítését mindkét országban. Ennek szellemében rendeztünk például egész napos játékos vetélkedőt idén június 23-án, a Szigeti Strandon, valamint tűzijátékot este a tóparton.

Ma is élő hagyomány a Szent Iván-éji tűzgyújtás Finnországban, ahol az ünnep neve Juhannus. Az elnevezés Keresztelő Szent János nevéből ered, amit a finn egyház adott azért, hogy a korábban pogány ünnepből keresztény, a pogány szokásokat elhagyó ünnepet alakítson ki. Mivel egy legenda szerint Keresztelő Szent János születésnapja fél évvel Jézus születése előtt van, azaz június 24-én, a két ünnepnap – a pogány és a keresztény – adott ötletet a különös névadáshoz.Manapság Juhannust a június 20-a és 26-a közötti szombaton tartják, s az év legrövidebb éjszakájának és a nyár közepének az ünnepe. A nyárközép ünnepét régen Európa-szerte szokás volt ünnepelni. Mivel a pogány hit szerint ilyenkor a boszorkányok és démonok szabadon garázdálkodnak, a tűzrakás és a hangoskodás az elijesztésükre szolgál. Az éjszaka veszélyesnek számított, ezért nagyon elővigyázatosnak kellett lenni, jóslással, varázslatokkal kellett a jövő titkát fürkészni.

Az ünnep a skandináv országokban – Európa más országaitól eltérően – a nyár legfontosabb ünnepévé vált. Régen hittek például abban, hogy Szent Iván éjszakáján a lányok különböző eszközökkel megláthatják, meghódíthatják jövendőbelijüket. Ha kilencféle virágot tettek éjjelre a párnájuk alá, leendő vőlegényükkel álmodtak. Az ő arcát láthatták meg a kút vizében is, ha éjjel meztelenül mentek ki oda. A kiválasztott személy szerelmét pedig úgy lehetett megszerezni, hogy Szent Iván-éj idején meztelenül hemperegtek a kiválasztott férfi harmattól vizes szántóján. A harmatot lepedőbe kellett összeszedni és a marhákkal megitatni, ha azok gyarapodását akarták előidézni. Hittek abban is, hogy legkésőbb szentivánkor véget ér a tavaszi esőzés. Ha Szent Iván éjszakája szeles volt, az azt jelentette, hogy rossz lesz a gyümölcs és a bogyótermés.

Mi minden történik tehát napjainkban Szent Iván ünnepén a finneknél? A nevezetes éjt, főleg falun, a szabadban szokás tölteni. Itt, sokszor vízparton magas máglyát raknak. A meggyújtott máglya körül esznek-isznak, énekelnek. Ilyenkor sok alkoholt fogyasztanak. Régen a máglyát a falu népe együtt rakta, és azt a legidősebb falubeli vagy pedig valaki köztiszteletben álló személy gyújthatta csak meg. Az éjszaka Finnországban szinte fehér, ilyenkor enyhe szürkület van csak, egészen északon pedig ebben az időben le sem megy a nap, így az ünneplők nem könnyen álmosodnak el. Szent Iván napján a házat, a szaunát zöld ágakkal, virágokkal, sőt kivágott és a földbe állított fákkal kell feldíszíteni. (Az idősebbek körében szokás az alapos nagytakarítás is.) A szaunázás elmaradhatatlan része az ünnepnek. A szaunázók frissen vágott nyírfagallyakkal csapkodják magukat, és szauna után kiadós lakmározásba fognak. Falun is, városban is sok táncos szórakozóhely telik meg ekkor a kikapcsolódni vágyókkal. Az ünnep tiszteletére az emeletes és magánházak előtt Finnország-szerte felhúzzák a kék éggel és fehér bárányfelhőkkel szépen harmonizáló kék-fehér finn zászlók ezreit.

A nyelvében is testvérnép hagyományait felidézve rendeztük mi is, itt Révfülöpön a Szent Iván-napi programot. Az ünnepet jó hangulatú utcabál zárta, hiszen a szórakozás, a tánc szeretete bennünk is él. Társaságunk, nem titkoltan, több civil szervezettel együttműködve, hagyományteremtő szándékkal, évente szeretné megünnepelni, programjaival színesíteni a nyári napfordulót, hiszen ez számunkra, a Balaton mellett élők részére is változást hozó dátum, ekkor indul be igazán az idegenforgalom, amely sokunk megélhetésének egyik pillére.

Az ünnep, a szórakozás pedig erőt ad a szezon idején végzendő kemény munkához is.

Posch Melinda
Magyar–Finn Baráti Társaság
Révfülöp elnöke

Magyar–Finn baráti társaság
8253 Révfülöp, Kossuth utca 21.
Telefon: 06/20/2437-124
E-mail: poschmelinda@freemail.hu

Köszönet!

Igen! Köszönet a Polgármester úrnak s az Önkormányzatnak azért, amit a nyugdíjasokért, főleg az egyedül élő idősekért tesz.

Mi ez? Először is házhoz kapjuk a bőséges és finom ebédet. De még ennél is nagyobb köszönet, hogy minden nap meglátogat bennünket egy kedves szociális gondozónő. Megméri a vérnyomásunkat, beszélget velünk, érdeklődik hogy létünk iránt stb.

Ez többet ér, mint esetleg az a pár forint, ami a pedagógus napon elmaradt.

Azt hiszem, egyetért velem minden egyedülálló nyugdíjas társam.

(Révfülöp, 2007. június. 26.)

Nagy Károlyné
nyugdíjas pedagógus

Rovatunkban Révfülöp Nagyközség Önkormányzatának, tevékenységéről és eredményeiről és a nagyközség életéről adunk hírt. Időrendben sorakoztatott tényadatokkal tájékoztatjuk a végzett munkáról és erőfeszítéseinkről olvasóinkat.

Községi–hivatali események
(2007. június – július)

A szabadtéri moziműsorral összevont háromnyelvű havi *„Révfülöpi programajánló”* jelent meg, amely a júniusi, júliusi és augusztusi frissített helyi rendezvényinformációkat tartalmazta.

A Tóparti Galériában rendezett Tóparti Művészeti Hetek kiállítás-sorozat megvalósításra 150.000,-Ft szponzori, valamint a Veszprém Megye Kultúrájáért Közalapítvány pályázatán 150.000,-Ft támogatást nyertünk. A kulturális érdekeltségnövelő pályázaton eszközbeszerzésre 256.000,-Ft támogatást nyert önkormányzatunk.

Pedagógusnapi köszöntőt és állófogadást tartott június 1-jén, 15 órakor a községháza dísztermében az oktatási dolgozók számára Révfülöp Nagyközség Önkormányzata. Az ünnepi eseményen – amelyen megjelentek a szomszédos önkormányzatok polgármesterei is – Miklós Tamás polgármester köszöntötte a pedagógusokat, és képvetítéssel idézte fel a helyi iskola 85 éves történetét.

A hagyományos Aranyhíd-barátság fesztivál idén, június 2-án került megrendezésre Balatonbogláron. A túlparti házigazdák a rendezvényt összekapcsolták a boglári kikötő Kaáli Nagy Dezső, a híres vízépítő mérnök névadási ünnepségével, ahol beszédet mondtak Kovács Miklós és Miklós Tamás polgármesterek is. A szokásos emlékmű koszorúzás és a névadó ünnepség után a nyugdíjasaink a boglári nyugdíjas klub vendégszeretetét élvezték vidáman és jó hangulatban.

A révfülöpi óvoda évzáró ünnepélyére június 3-án, vasárnap 9 órakor kerül sor.

„sem angol, sem beteg, sem fasiszta” címmel Almásy László Szahara kutató emlékére rendezett fotókiállítás nyílt június 3-án a révfülöpi Tóparti Galériában. Megnyitó beszédet mondott Pálosi Júlia újságíró.

Révfülöp Nagyközség Képviselő-testülete rendkívüli ülést tartott június 4-én a községháza Szontagh Tamás termében.

„Jó esték” címmel egész nyáron át tartó Révfülöp-Káli-medencei kulturális-művészeti programsorozat indult június 8-án jeles, környéken élő művészek közreműködésével. A főleg péntek esténként szervezett rendezvényekre Révfülöp és a környező települések ismertebb vendéglátóhelyein került sor.

A MODUM Építésziroda Kft. a június 10-i határidőre leszállította Révfülöp turisztikai központ, vízparti idegenforgalmi promenád megvalósíthatósági tanulmányát és részletes engedélyezései terveit.

Ambrus Márta művésztanár és Horváth Györgyi festőművész közös kiállítása nyílt meg június 16-án, a révfülöpi Tóparti Galériában. Megnyitó beszédet mondott Lehota M. János esztéta, egyetemi tanársegéd.

Ingyenesen vehették igénybe júniustól a révfülöpi állandó bejelentett lakcímmel rendelkező lakósok a strandfürdők szolgáltatásait, a képviselő-testület döntése értelmében, arcképes igazolvány kiváltását követően. (Természetesen a révfülöpi gyermekek, diákok és a 70 éven felüliek továbbra is ingyenesen, arcképes igazolvány kiváltása nélkül látogathatták a strandokat.)

Új, üdülési csekk leadóhelyi szolgáltatással bővült június közepétől a helyi Tourinform iroda tevékenysége.

Önkormányzati nyílt nap keretében június 9-én Simonné Lakosi Erzsébet képviselő tartott fogadóórát a községházán.

A Révfülöp Nagyközségi Sportegyesület június 18-án tartotta közgyűlését a helyi általános Iskolában. Az egyesület új vezetőséget, és elnököt választott ifj. Szegi János személyében.

Lisziák Elek emlékére Festők Utcája szabadtéri képzőművészeti versenyt rendeztek június 23-án, a révfülöpi Halász utca és a móló közötti téren. A verseny témaköre: révfülöpi pillanatok. A Barabás Márton és Horkay István festőművészek alkotta zsűri végül nem állított fel sorrendet, viszont jó tanáccsal látta el a résztvevőket. A Lisziák Elek barátai által felajánlott pasztellképet Herczeg Zsuzsa érdemelte ki.

A Magyar-finn Baráti Társaság Szent Iván éji rendezvényt szervezett június 23-án. A Szigeti strandon délelőtt „víz-parti” ügyességi versenyekre, Szigeti strand szépe választásra, játékos vetélkedőre, este, a Halász utcában utcabál, a vitorláskikötőben a Révfülöpi Vízi Sportegyesület fáklyás vízi felvonulására, valamint több mint egy évtized után újból, ünnepi tűzijátékra került sor.

Mozdulj Balaton Sportversenyek zajlanak a nyári idényben, szerdai és pénteki napokon, a Császtai strandon.

Légi-kémiai szúnyogirtást végeztek a településen június 14-16-a között.

Ismét tart ügyfélfogadást építési ügyekben a Tapolcai Polgármesteri Hivatal Építéshatósági csoportja Révfülöpön, június 19-étől, a községháza tanácstermében minden páratlan hét keddi napján, 10.30-11.30 óráig.

Révfülöp Nagyközség Képviselő-testülete ülést tartott június 25-én a községháza Szontagh Tamás termében.

A meglévő kommunális traktor kiegészítéseként Orsi típusú rézsűkaszát vásárolt az önkormányzat a nehezen munkálható útpadkák, árkok fűnyírása céljából.

A szélsőségesen meleg nyári időjárás ellenére strandjaink vízminősége az ÁNTSZ mintavételezése alapján kiváló.

Szekeres Károly Munkácsy-díjas keramikus-művész kiállítása nyílt meg június 30-án a révfülöpi Tóparti Galériában. Megnyitót mondott Gopcsa Katalin művészettörténész.

Vízparti-beach – party-t rendeztek a Császtai strandon június 30-án.

Révfülöp Nagyközség Önkormányzata és a Magyar Vöröskereszt együttműködési

megállapodást kötött a Császztai és Szigeti strandokon a nyári szezon alatti önkéntes elsősegélynyújtó szolgálat működtetéséről.

■ A júliusi és augusztusi hónapokban Vízparti játszóház rendezvényekre kerül sor hetente, a Szigeti strandon.

■ Megújult Révfülöp Nagyközség internetes honlapja (www.revfulop.hu) júliustól. Új megjelenés, friss információk, tudósítások, áttekinthetőbb szerkezet, a honlap szerkesztője Herceg Zoltán informatikus.

■ A Nyirettyű népzenei együttes és a Borvirág kamara táncegyüttes folklór bemutatójára került sor július 8-án a Halász utcában.

■ A Jó esték programsorozat keretében július 13-án az Osztrák házban Csengeri Attila musical estjére került sor. Az est házigazdája Fekete Péter színházi rendező volt.

■ A Villa Filip Napok ünnepélyes megnyitójára július 14-én került sor a Szigeti strandon. A rendezvénysorozat Miklós Tamás polgármester ünnepi köszöntőjével kezdődött, amelyet orosz művészeti csoport műsora követett.

■ Farkas Antal Jama tragikusművész és fotójamatőr Munkakönny című fotókiállítása nyílt meg július 14-én 19 órakor a révfülöpi Tóparti Galériában. A megnyitóbeszédet tartott Grozdits Károly író, újságíró.

■ Cintányéros cudar világ címmel operett előadás volt a Tihanyi Vándorszínpad előadásában 2007. július 15-én, a Szigeti strand szabadtéri színpadán.

■ Gyermek kézműves játszóház, majd azt követően a Holló együttes zenés előadására került sor július 18-án, a Szigeti strandon.

■ Ugyanott a július 19-én tartott vizes sportdélután után a „Borvirág" kamara táncegyüttes, azt követően „Fogj egy sétapálcát" címmel a Tapolcai Musical Színpad műsorára került sor a Tóparti Galéria előtti téren.

■ Gyermekprogramok, majorette bemutató és a Tequila együttes koncertje szórakoztatta az érdeklődőket július 20-án, délután a Szigeti strand szabadtéri színpadán.

■ Önkormányzati nyílt nap keretében július 21-én, szombaton Miklós Tamás polgármester tartott fogadóórát a községházán.

■ Szürkemarha húsból készült ételek főzőversenyét és Balaton-felvidéki borok felismerő bajnokságot rendezte július 21-én, a Hangulat étterem előtti parkban a Révfülöpi Önkormányzat támogatásával, a tapolcai Tanúhegyek Egyesülete. A rendezvényt Gőgös Zoltán szakállamtitkár és Miklós Tamás polgármester nyitotta meg, a díjakat Mesterházy Attila országgyűlési képviselő adta át.

■ A település polgárainak közérdekű bejelentéseire való tekintettel a település több pontján új közlekedési, információs táblákat helyezett el az önkormányzat.

■ A Villa Filip Napok keretében július 23-án délután litván női énekkar adott műsort, míg július 27-én délután orosz művészeti csoport műsorára, majd Jazz Steps együttes koncertjére kerül sor a Szigeti strand szabadtéri színpadán.

■ Immár 26. alkalommal rendezték meg július 28-án a Révfülöp Balatonboglár közötti Balaton-átúszást, amelyen 7204 fő indult neki az 5.2 km hosszúságú távnak.

■ Gerzson Pál Munkácsy-díjas festőművész és érdemes művész kiállítása nyílt meg július 28-án este a Tóparti Galériában. A művészt méltatta és megnyitót mondott Szilvásy Nándor festőművész.

■ A IX. Révfülöpi aszfalt-rajzversenyt július 29-én rendezték meg a könyvtár előtti útszakaszon.

■ Júliusban és augusztusban két véletlenszerű munkahelyi baleset történt az önkormányzati dolgozók körében, amely nehezítette nyári működésünk biztosítását. Az események jogszerű és korrekt vizsgálatára és lezárására a jogszabályok szerint került sor.

■ Révfülöp Település Szabályozási tervének módosítása a szakhatósági egyeztetések után augusztus 6-ától 30 napra a Polgármesteri Hivatalban lakossági véleményezésre, közszemlére került.

■ A Villa Filip Napok keretében az Excanto együttes komolyzenei koncertet adott augusztus 4-én, a révfülöpi Evangélikus templomban.

■ A pápai zeneiskola nyári táborának növendékei koncerteztek augusztus 4-én, a hajókikötő előtti téren.

■ Pozsgai Zsolt M. E. CS című két részes történelmi komédiáját adták elő augusztus 5-én, a Szigeti strandon.

■ P. Tófeji Valéria pápai író-költő Csendszárnyak című előadására került sor augusztus 7-én, a révfülöpi Tóparti Galériában Köszöntőt mondott Pál Lászlóné, közreműködött Stancsics Erzsébet író-költő, Szántai Sándor író-költő, Enyedi Béla gitárművész.

(összeállította: - miklós – müller)

Polgármesteri Hivatal:
Kit, mit, hol és hogyan kereshetünk

*A település megújult honlapján **(www.revfulop.hu)** feliratkozhat az önkormányzati hírlevél szolgáltatásra, s e-mailjén olvashatja a friss révfülöpi információkat!*

A Polgármesteri Hivatal ügyfélfogadási nyitva tartása:
Hétfő, szerda: 7.30–16.00 óra,
kedd, péntek: 7.30–12.00 óra.
Csütörtökön ügyfélfogadás nincs.
A központi ☎: 87/464-244,
illetve 87/464-131.
A Polgármesteri Hivatal fax száma:
87/563-338

A tisztségviselők és ügyintézők közvetlen telefonszáma és új (!) e-mail címe:

Polgármester: 87/563-330	*polgarmester@revfulop.hu*
Jegyző: 87/563-331,	*jegyzo@revfulop.hu*
Pénzügy: 87/563-332	*penzugy@revfulop.hu*
Adóhatóság: 87/563-333	*ado@revfulop.hu*
Községgazdálkodás-műszak: 87/563-335	*muszak@revfulop.hu*
Művelődésszervező: 87/563-336	*muvelodes@revfulop.hu*
Szociálpol., vállalk., pénzügy: 87/563-334	

Múltból Építkezés:
A jövőnk!

Ennyire rossz ember nem lehetek – még korábbi ellenfelem szemében sem! – gondoltam magamban dr. Mihovics István volt polgármester Vád és rombolás című írásának elolvasása után. Cikkét döbbenettel és meghökkenéssel, némileg zavartan böngésztem végig. Ennyire gonosz ember lennék?! Vádaskodom, becsmérelek, hibáztatok, taktikázok, mutogatok, rémálmaim vannak, elődök nyakába varrok dolgokat, látszatot keltek…

Válaszoljak egyáltalán erre? Hiszen annyira idegen tőlem és valótlan ez az egész…

Kedves „Nyugalmazott Polgármester" Úr!

Méltatlan Önhöz a fenti írás! Méltatlan mind elvakult hangvételében, mind valótlan tartalmában. Egyenesen káros! Közösségromboló, és szerintem saját nimbuszát is romboló véleménynyilvánítás!

1. *Méltatlan Önhöz* a címválasztás „Vád és rombolás"!

Ki vádol, és ki rombol? Én, aki közzétettem a pénzügyi munkatársaim által készített 2006. évi költségvetési zárszámadás és a független könyvvizsgálói jelentés objektív adatait és megállapításait? Vagy Ön! Aki szerint az új községvezetés program és jövőkép nélküli, akik gyalázatos költségvetést készítenek, akik drasztikusan emelik az adókat, akik állítólag múltjában vizsgálódnak, tehetetlenek, az elődök nyakába varrnak mindent, nem mondanak igazat stb.

Ki vádol és ki rombol? A válasz egyértelmű az olvasó számára, csak el kell olvasni mindkét cikket!

2. *Méltatlan Önhöz* cikke hangvétele, lejáratő, ellenséges stílusa, gúnyos célozgatásai megújult lapunkra, „szépírói" munkásságomra, a polgármesteri program és jövőkép nélküliségre!

Történészi kutatásaim során levéltárakban olvastam hasonlókat. Embereket tönkretevő írásművekben találkoztam ezzel a hangvétellel és stílussal. Ki nem mondott állításokra, vélt kérdésekre reagál, helyettem vélekedik, s azokat saját fantazmagóriájával feltupírozva kikéri magának *„Valamennyiünk becsülete érdekében…"* Te jó ég! A 2006. évi költségvetés megvalósult tényadatai ezt váltják ki Önből?

Ellenben tény, hogy én tisztelettel beszéltem minden fórumon Önről és működésének jelentős időszakáról és eredményeiről. (Tanúim rá a település közéleti eseményeken jelenlévő lakói, a képviselő-testületi üléseket figyelemmel kísérők!) Tény, hogy Ön is egyenes adásban nézhette a kábeltelevízió helyi csatornáján Révfülöp 2006–2010. évi Gazdasági Programjának képviselő-testületi elfogadását. Településünk életében először (!) került sor fejlesztési koncepció megalkotására! Tény, hogy tavaly októberben egyetlen helyi fejlesztési tervet sem találtam a polgármesteri fiókban az Európai Uniós és Nemzeti Fejlesztés II pályázatok előestéjén! Most májusra megvalósíthatósági tanulmánnyal együtt komplett építési engedélyezési tervdokumentációval rendelkezünk az új turisztikai központról. A tervek költségének 70%-át pályázati úton az új testület nyerte el, s ezzel Révfülöp is indulni tud pályázatokon.

3. Méltatlan Önhöz, hogy cikkében a megújult képviselőtestületi tagokkal, a hivatali dolgozókkal szemben törvényszegést sejtető vádakat fogalmaz meg. Arra a leírt állításra, hogy a pénzügyi bizottság elnöke a szigorú számadású pénzügyi dokumentumokat ellenőrzés céljából hazahordta volna, a jegyzőasszony nyomatékosan kijelentette, hogy ilyen nem történt, nem is kerülhetett volna erre sor. Sértődöttségének és elvakult rosszindulatának tudom be *„(akkor nem!)"* megjegyzését is, amellyel saját visszaélésekkel, csalással és törvénysértéssel kapcsolatos vélekedésére válaszol. Szükség van erre?! Csak zavarkeltésre és bizalmatlanságkeltésre alkalmasak az ilyen alattomos és valótlan megjegyzések.

Tény ellenben, hogy nyitott vagyok bármilyen jövőbeli, illetve múltbeli konkrét ügy, felvetés, bejelentés kivizsgáltatására, tisztázására és nyilvánosságra hozására.

4. *Méltatlan Önhöz,* hogy írásában megpróbál ellentéteket és feszültséget kelteni köztem, illetve az új testület valamint a korábbi képviselők, az önkormányzati dolgozók, illetve tervezők, vállalkozók között.

Tény, hogy az Ön által felsorolt személyek mindnyájan tudják az igazat! Tény az is, hogy a tavalyi költségvetés jó szándékkal készült. Tény, hogy a költségvetés – könyvvizsgáló szerint is! – túlköltekezett! Tény az is, hogy a Varga György, Miklós Tamás és társaik által elindított és szervezett turisztikai élet élénkítésére tett erőfeszítéseinket, kezdeményezéseinket Ön nagyon visszafogottan fogadta, mondhatnám, hátráltatta. Most, cikkéből kiderült, hogy ez lett volna az egyetlen lehetőség Ön szerint is. Sőt a vállalkozók megrendeléséből Krizsán András irányításával készült parti sáv koncepció terv Ön szerint elfogadható lett volna. Ugyanakkor a pályáztatás után szintén Krizsán András – immár Kós Károly-díjas építész – által elkészített (70%-ban pályázati támogatásból kifizetett) lakossági vélemények figyelembevételével és a település érdekeinek szem előtt tartásával készült megvalósíthatósági tanulmány és komplett építési engedélyezési tervdokumentációval kapcsolatban „Erős kétségei vannak"… Nem értem! Illetve értem!

5. *Méltatlan Önhöz,* hogy az *„újszerű gondolkodás”* fórumait (újság, Internetes honlap) arra használja fel, hogy az új polgármester, s ezzel az új képviselő-testület megítélését, ahol csak lehet, rombolja, lejárassa, és hogy feszültséget keltsen! Problémánk – régi és új – úgyis van elég!

Tény az is – remélem pozitív –, hogy a (más)vélemény, az „igazság” a polgármester szemébe mondható, akár név nélkül is nyilvánosan felvethető! Lásd a települési honlapon A polgármester válaszol rovatot – amelyet Ön is gyakran megtisztel, igaz nem kérdéseivel, – vagy a községháza előtti véleményládát stb.) Így volt ez mindig?!

6. *Méltatlan Önhöz…* Sorolhatnám tovább, de nem teszem. Értelmetlennek találom, hogy magyarázkodással reagáljak indulatos, rosszindulatú megjegyzéseire, vélekedéseire. Egyre azonban még válaszolok, mert az a település egészét érinti, és tévhitben hagynánk válasz nélkül az olvasót.

Dr. Mihovics István cikkében írja, hogy 18,3 millió forint bevételi többlettel adta át a költségvetést (erről a képviselőtestületi ülésen magam számoltam be), és hogy a folytatáshoz neki már semmi köze nincs!

Ezt olvasva én is arra gondolok, mit csinált az a szerencsétlen új polgármester és hozzá nem értő csapata a folytatásban? Hogy tudták így elszúrni az azt követő időszakot, amikor ilyen jó kondícióval rendelkeztek? A valóság, minden magyarázkodás nélkül:

a.) 2006 októberében jogtalanul igénybevett állami támogatásról kellett lemondania Révfülöp Nagyközség Önkormányzatának, illetve decemberben és januárban visszafizetnie! Összesen 13 737 000,-Ft-ot! Vagyis az októberben átadott 18,3 millió forintból levonva a lemondott és visszafizetett állami támogatást ténylegesen 4.6 millió forintban realizálódott a pénzátadás.

b.) Mit adott még át az elöd az utódnak? Szerződésbeli kötelezettségeket!! Nem is keveset. Ezt miért nem említi dr. Mihovics István? Mit kellett még kifizetni az utolsó negyedévben? (Lásd a táblázatot.)

Utalás időpontja	Megnevezés	Kiadás (Ft)	Önrész (Ft)
2006. 10. 27.	Iskola belső felújítás I. részszámla	12 558 000	2 963 000
2006. 12. 05.	Iskola kiegészítő munkálatai	5 636 972	5 636 972
2006. 12. 18.	Iskola beruházás bonyolítási díj	1 109 562	1 109 562
2006. 12. 22.	Orvosi rendelő felújítása I. részszámla	5 800 000	1 741 000
2006. 12. 28.	Iskola szélfogó megépítése	7 122 340	7 122 340
	Összesen:	**32 226 874**	**18 572 874**

részletes és valós adatokból látszik, hogy a még dr. Mihovics István polgármester által aláírt szerződések alapján 2006. december 31-éig ***32 226 874,-Ft-ot*** kellett kifizetnünk, amelyhez az elnyert pályázati támogatást levonva is ***18 572 874,-Ft*** önrészt kellett biztosítanunk!

Vagyis az október 14-én megalakult községvezetés december végéig 18,5 millió forint önrészt fizetett ki azokra a beruházásokra, amelyekről az előző polgármester úgy ír, hogy „Mindamellett sikeresen befejeztük…” Az új képviselő-testület és a polgármester pedig kifizette!

Ezt is! És az új testületnek kellett visszafizetnie az előbb említett jogtalanul felvett ***13,7 millió*** forintnyi állami támogatást is! Azt is!

E mellett természetesen kifizettük a béreket, a közüzemi számlákat, a dologi kiadásokat stb. is, ugyanakkor szeptember 30-áig az önkormányzat már felhasználta a fejlesztési hiteleket, elköltötte a nyári bevételeit, a bérleti díjakat…

Azt már csak halkan teszem hozzá, hogy ***idén januártól áprilisig*** újabb ***18 millió forint önrészt*** kellett kifizetnünk az általa sokat hivatkozott, 2006 augusztus-szeptemberben átadott Általános Iskolai, a tavaly elkészült Táncsics, Kossuth, Ifjúság és Dobó lakótelepi utak, az orvosi rendelő valamint a tavaly májusban felavatott hajóállomás beruházásai után. Az Ön által rendkívül sikeres 2006. évi beruházások költségeit lényegében az új Képviselőtestület fizette ki tavaly októbertől idén áprilisig. Ezek nem vádaskodások, mutogatások, hanem tények! E tényeket pedig szerintem mindenki érti!

Tisztelt Nyugalmazott Kollégám!

A fentiek már vádaskodásnak tűnhetnének, de nem azok. Én nem bántottam Önt, nem kértem számon Öntől, hogy mit miért tett, nem tettem közzé az Öntől örökölt kisebb-nagyobb napi problémákat és hiányosságokat. A valós települési helyzetkép és a tények közreadása azonban nemcsak jogos elvárás a választók részéről, hanem kötelesség is az önkormányzat oldaláról. A helyi képviselők (mindnyájan) egyetértettek abban, hogy először kaptak részletes és megfelelő mélységű információt a település gazdálkodásáról, pénzügyi helyzetéről. Sajnos én is először, pedig két cikluson át képviselő voltam, és többször is vitába keveredtem ez ügyben Önnel a nyilvánosság előtt.

Révfülöp lakóinak választásaként immár más vezeti a települést. Ezt tudomásul kellene vennie, esetleg segítenie az új testület és polgármester munkáját, mint ahogy kértem Öntől. Sajnos településünk fejlődésénél és jövőjénél előbbre helyezte személyes sértődöttségét. A polgármesteri tevékenység szerintem szolgálat, egy közösség szolgálata, nem pedig egyéni státuszszimbólum. Ezért is vélem úgy, hogy az egész cikk méltatlan Önhöz, Révfülöp történetében jelentős korszakot megélt és szép eredményeket is felmutató „nyugalmazott polgármester”-éhez.

Én ezzel a múltat lezártnak tekintem, s a következőkben nem leszek hajlandó időt és energiát áldozni hiábavaló szócséplésre, ellenben nyitott vagyok minden jövőt építő javaslatára és kezdeményezésére. Ez szolgálja Révfülöp és lakóinak jövőjét.

Miklós Tamás
polgármester

Jamának lenni

Egy képzőművészeti kiállításról

A Villa Filip Napok rendezvényei között kapott helyet Farkas Antal (Jama) fotó- és képzőművész tárlata a Tóparti Galériában. A képeket látva én inkább "meghökkentőművésznek" nevezném, mert alkotásai többségükben valami szokatlant, furcsát, különlegeset közvetítenek. Nem gondolom, hogy ez csupán az általa kidolgozott sajátos technika: a fotó és a festmény ötvözése miatt van így. Inkább arról van szó, hogy a művész céltudatosan "elbizonytalanítani" akarja a nézőt, mint azt írta a Munkakönny című albumában is. Nagyon örültem annak is, hogy a kiállításon belelapozhattam az alkotó első fotóalbumába. A kétnyelvű (magyar-angol) albumból mind a külföldi, mind a hazai látogatók remekül tájékozódhattak. A tárlaton bemutatott képek többségét a könyvben is viszontláthattuk.

Ezek az alkotások valóban elgondolkodtattak. "Kérdéseket tesz fel, melyeket azelőtt nem kérdezett meg senki. / Nézem a képeket és érzem, hogy történik valami./ Jó ez a csend." – írja róla Kopek Gábor (http://galeria.origo.hu/farkas/fahun.html). Nekem Salvador Dali is eszembe jutott, aki precízen kidolgozott, már-már fotókra emlékeztető, de ötletgazdag képeivel vált világhírűvé. Ilyen volt például Farkas Antal Jama művei közül a halból készült nyakkendőt viselő hölgy. A hal, mint szimbólum több jelentéssel bír: az örök megújulást jelenti, de egyúttal termékenységszimbólum is. Az első apostolok is halászok voltak, akiket Jézus "emberhalászokká" képezett ki. Innen máris többféle értelmezése adódhat a képnek. Utalhat egy menedzsernőre, ügynöknőre, (aki, noha ugyanúgy helyt kell állnia, mint a férfiaknak, mégiscsak nő), akinek továbbra is legfontosabb gondja a család. A nő ugyanakkor tipikus "emberhalász" is: meg kell győznie másokat a termék hasznosságáról, üzleteket kell kötnie stb. A hallal máris itt vagyunk, a mi korunkban. A "rothadásos" képek – így neveztem el azokat az alkotásait, amelyeken rozsdás vasak, penészes citromok, fonnyadt almák láthatók – az elmúlásra figyelmeztetnek. Olyanok ezek, mint Peter Greeneway angol filmrendező képkockái nagy filmjében, a ZOO-ban. Az enteriőrök (belső terek, szobarészletek) szintén figyelemre méltóak. Némelyik nagyon is élő, míg a másikat az emlékezet lengi át. Lányom élvezettel nézegette a nagyítón keresztül azt a szobát, amelyik térhatású volt, közepén egy üres ablakkal. Az albumban láthattuk az ablakban mosolygó alakot (talán magát a művészt) és a képet az üres ablakkal is. A bútorok porlepte szürkesége is arra utal, hogy idővel minden emlékké válik, a múlt része lesz. Végül ejtsünk szót az aktokról! A művész az akt műfaját is megújította. Képei nem hasonlítanak a műtermi fénnyel megvilágított, valódinak tűnő aktfotókhoz, hanem inkább a festmény látszatát keltik. A Vendégkönyv tanúsága szerint többeknek ezek a képek tetszettek legjobban, hála a művész kísérletező kedvének.

Nekünk – lányomnak és nekem – nagy élmény volt ez a tárlat. Azon is elgondolkodtam, mennyire nehéz lehet „Jamának lenni" a XXI. században, amikor a digitális képszerkesztő programok (GIMP, Adobe Photoshop 6.0,, Photoshop CS2 és társaik) segítségével bárki előállíthat otthoni számítógépén meghökkentő, különleges képeket, fotómontázsokat. Gyermekeink is élvezettel használják a képszerkesztőket. A művészek azonban – mint Farkas Antal is – képesek túllépni a technikán. Létrehoznak valami többletet, valami leheletnyi csodát, mindannyiunk gyönyörűségére!

Szabó Eszter

Adalékok a balatoni és révfülöpi üdülőhelyi fejlődés történetéhez

IV. rész. Üdülőhelyi stratégiaváltás az 1930-as években

Az 1930-as évek első felében nyaranta közel kétezren üdültek egyidejűleg Révfülöpön. Miért ez az érdeklődés Révfülöp iránt? – vetődhet fel bennünk a kérdés.

„A hegyi utak csöndjéért, a kedves kis erdőkért a környék kirándulóhelyeiért, a romantikáért, és nem utolsó sorban a partért. Két nagyszerű fürdőért. A szigetfürdő a zalai part egyik legszebb részlete, gyönyörű árnyas fák alatt húzódik a kabinsor, homokstrand, kiépített kőpart van előtte… Éppen ilyen kiépített a császtai hosszú gyepes partjával, kifogástalan, sűrűn elhelyezett kőlépcsőivel. E két fürdő között oszlik meg a hosszan elnyúló hegy kétezer nyaralója, akik itt igazán jól érzik magukat; horgásznak, teniszeznek, csónakáznak, sétálnak és táncolnak… Mindenütt rend és tisztaság. Árnyas sétány, vagy négy kilométer hálózza be Fülöpöt: az utak szépen gondozottak, mindenütt pad a pihenésre. *„Mindenütt virág!"* – adja meg a választ egy idillikus képet festő korabeli sajtóhíradás.

Azért tennivaló még akadt bőven! Ezeket vették számba a fürdőtörvény és a közbirtokossággal kötendő hosszúlejáratú szerződés szellemében zajló

1933. augusztusi fürdőegyesületi közgyűlésen. A szállodák és penziók modernizálása, strandok fejlesztése (lecsúszók, napozók, ugródeszkák stb.) tilalmi táblák csökkentése és a szórakozási lehetőségek gyarapítása mellett felmerült a sportélet – tenisz, csónakázás, *„dingi”* típusú vitorlássport – fejlesztése is.

Megfogalmazták az *„olcsó fizetővendég”* ellátás alapvetően új üdülőhelyi stratégiáját, vagyis az eddigi úri és polgári nyaralás mellett a vállalkozási alapon működő üdülőturizmus fejlesztésének programját. Az ehhez szükséges infrastrukturális beruházások – például olcsó turistaszálló építése – megteremtésén túl megfogalmazták azt is, hogy *„…rá kellene venni a falusi lakosságot, hogy a kispénzű publikum számára rendezkedjék be…”*

Üdülőhelyi infrastruktúra fejlődése

A Révfülöpi Fürdőegyesület működési nehézségei ellenére újabb és újabb beruházásokat hajtott végre ebben az időszakban. A szigeti strandfejlesztés eredményeképp az 1932-es nyári fürdőidényre *„kiépült 130 méter hosszan a védőfal sok-sok beépített lejáróval; hátravitték a kabinsort úgy, hogy tízméteres homok és gyeppart ad alkalmat a napfürdőre és játékra.”*

A fejlesztések mozgásba lendítették a helyi ipar és szolgáltatás fejlődését is. Például Marton Imre cementgyárát Kővágóörsről Révfülöpre helyezte át, ahol egyúttal a dunántúli tetőcserépgyárak kizárólagos körzeti képviseletét is ellátta.

A révfülöpi Balaton-parti szakasz, a Császtai strand és a kikötő közötti rendezett fasorral, kultúrházzal, a stranddal már igen vonzó képet nyújtott. De a kikötőtől keletre a Szigeti strandig (mai futballpálya területén) egy nagy mocsaras nádas terült el. Ez nemcsak szemet szúró, hanem közegészségügyi szempontból is kifogásolható volt. Egyrészt a strand közelsége miatt, másrészt azért is, mert az építkezések lassan lehúzódtak ide a mai Halász utca mellé, s a kertek alja olykor a mocsaras területbe értek.

A térség rendezésének ügyét felgyorsította egy 1934-ben kiadott rendelet a fürdőhelyek közegészségügyi és köztisztasági viszonyairól, amelyre hivatkozva a Kővágóörsi elöljáróság és közbirtokosság, valamint a fürdőegyesület folyamodványára a földművelési miniszter engedélyezte a rendezési munkálatok államkincstár terhére való elvégzését. Ennek alapján 1936-ban sor került a kikötő melletti nádas állami pénzen történő kikotrására és a kotrási anyagnak a kiépített partfal mögötti elterítésére.

Két évtized erőfeszítései után a település 1936-ban áramot kapott, és kigyulladtak az első villanyégők Révfülöpön. 1938/39-ben a 18.000 pengős költségvetéssel gazdálkodó Fürdőegyesület elkészíttette a Kultúrház melletti sétányt és a rózsaligetet. Kiépíttette a kikötőtől a szigeti kanyarig az új kőpartot, mögötte pedig a nádast illetve a zsombékos partot kb. 5 holdnyi területen feltöltette.

1939-ben a *„Fülöp-hegyen építendő kilátótorony”* megvalósítását is tervbe vették, és költségeire jótékony célú bálokat szerveztek. Időközben elkészült a mai 71-es főút átkötési szakasza is, amelynek nemcsak közlekedési jelentősége volt, hanem az is, hogy az út bevágásá-

ból kikerült földet a császtai strand és sétány feltöltésére is használni tudták. 1940-ben 1.800 méter gyalogjárdát is sikerült megépíttetnie az egyesületnek, a következő év nyarán pedig átadták Révfülöp és Balatonszepezd közötti „balatoni műút legszebb" szakaszát is.

Közlekedés és szállásviszonyok

A révfülöpi üdülőhelyet hajón, közúton és 1909-től vasúton is egyaránt meg lehetett közelíteni. Mivel főleg az utóbbin voltak várhatók a turisták széles tömegei a Révfülöpi Fürdőegyesület 1933 tavaszán kezdeményezte a Balatoni Intéző Bizottságnál, hogy a MÁV vezessen be egységes olcsó balatoni vasúti tarifát. Vagyis akár a fővárosból, akár Szombathelyről, vagy akár Grazból a Balatonhoz – annak bármely pontjára – utazó egy és ugyanazt a vasúti menetdíjat fizesse…

A révfülöpi hajóállomás utasforgalma 1937-ben már 12.529 fő volt, míg más hajóállomásokon Révfülöpre 4.391 fő váltott jegyet. A következő évben a Balatoni Hajózási Rt. kimutatása szerint a révfülöpi hajóállomás az utasforgalom tekintetében 17 kikötőből a 9. helyet szerezte meg 12 998 fős utasforgalmával.

A szálláshelyek száma is gyarapodásnak indult. 1933 nyarán a magánvillák és az Országos Evangélikus Tanítóegyesület üdülőháza mellett szálláshelyként működött az Ivanics penzió 28 szobával, a Hullám szálló 9 szobával, a Két nővér penzió 16 szobával, a Palágyi penzió 10 szobával és Terne penzió 9 szobával.

Ezekben, 1941-es adat alapján mintegy 1.661 belföldi és 15 külföldi vendég üdült és töltött el mintegy 40.141 vendégéjszakát. (Napjainkban a regisztrált vendéglétszám 65-70.000 vendégéjszaka!)

Üdülőhelyi szolgáltatások: víz és bor

1935 májusában dr. Szontagh Tamás fürdőegyesületi elnök vezetésével népes révfülöpi küldöttség látogatott Darányi Kálmán földművelésügyi miniszterhez, és a vitorlázás céljára kérte a minisztérium kezelésében lévő és üresen álló révfülöpi kikötő épületét. A Hungária Yacht Club révfülöpi megtelepedésével *„Révfülöp a felső Balaton vízisportjának központja lehet"* – tudósított a korabeli lap, mivel a felső parton csak Keszthelyen volt akkoriban jacht klub. Ennek révfülöpi működésétől az itt rendezendő versenyektől a település hírnevének terjedését, turizmusának fejlődését és a környező községek gazdasági életének fellendülését remélték.

A következő évben, 1936-ban a Yacht Szövetség engedélyével a Balatoni Yacht Club keretében a Révfülöpi Fürdőegyesület nagyszabású vitorlásversenyt is rendezett. Bár vitorláskikötő nem létesült, és a vitorlássport helyi fejlődése is elakadt, a fürdőegyesület továbbra is szorgalmazta a vízisportok fejlesztését. 1938 augusztusában félezer néző jelenlétében nagysikerű úszó és vízipóló mérkőzést szerveztek a kikötő vizében. Olyannyira fontosnak találták e területet, hogy az 1938 módosított alapszabályában a vízi sportok ápolását is felvette célkitűzései közé.

Az üdülőhelyi adottságok a fürdőzés és a vízisport mellett a helyi tüzes zamatú bor reklámozására is jelentős munkát fordítottak elődeink. Az 1933. augusztus 27. és szeptember 3. között Balatoni bor- és szőlőhét keretében borkiállítással, borkóstolóval színesített borvásárt rendeztek az Ivanics penzió teraszán. A fürdőegyesület 1937. decemberében távolabbi *„vendéglősköröket"* hívott révfülöpi borkóstolóra, a következő év augusztusában pedig útnak indította az első – révfülöpi borral teli – balatoni borhajót a somogyi oldalra. A Fonyódon, Bogláron, Lellén, Szemesen és más üdülőhelyeken kikötő hajóról árusították a finom fülöpi nedűt.

1938. júniusától a strandokon bevezették a belépődíjak szedését, amelynek fizetése alól csak az állandó belépővel rendelkezők mentesültek. Az üdülőhelyi fejlődés negatív tendenciákkal is együtt járt. Például a Szigeti strandon 1939 kora őszén ismeretlen tettesek több kabint feltörtek és kiraboltak.

Az üdülőhelyi reklám is új szinten mutatkozott be az egyesület települést, illetve július és augusztus hónapokban rendszeres program lehetőségeket, (hajó)kirándulásokat, túrákat, bálokat, pinceszereket, vitorlásversenyt bemutató színvonalas képes prospektusainak megjelentetésével.

Vallási konferenciaturizmus és diáküdülés fejlődése

Az 1930-as évek jellemző turisztikai tendenciája volt az evangélikus egyházi konferencia turizmus megélénkülése, amely nagyrészt az Országos Evangélikus Tanítóegyesület üdülőháza ittlétének volt köszönhető. 1933. májusában a zalai ágostai evangélikus egyházmegye gyülekezeti presbitereinek, leány- és ifjúsági egyesületi lelkészeinek, felügyelőinek és tanítóinak 500 fős konferenciáját rendezték meg Révfülöpön. Az évtized közepétől a Zalai Evangélikus Egyházmegye többször tartotta itt közgyűléseit, az Országos Evangélikus Tanítóegyesület közgyűléseit, a Dunántúli Evangélikus Egyházkerület bizottsági üléseit. 1941-ben országos evangélikus ifjúsági konferenciát is szerveztek Révfülöpön.

A Fülöp-hegy tóparti területeit a cserkészek kedvelt táborhelyeként vették igénybe. Már az 1920-as évektől itt táboroztak a debreceni 172. sz. Erő, a sümegi 76. sz. Kisfaludy cserkészcsapatok cserkészei, de külföldiek is egyre gyakrabban megfordultak Révfülöpön. 1935. augusztusában az osztrák külügyminiszter, br. Berger-Waldenegg látogatta meg az itt táborozó osztrák Heimatschutz cserkészeket.

P. Miklós Tamás

Révfülöpieknek révfülöpiekről I.

– Rendhagyó búcsú Lisziák Elektől, Lexytől –

Szubjektív nagyon

A Kacsajtoson fölfelé menet úgy illik, hogy dudál az ember, mert jelezni kell a keskeny úton közlekedőknek: valaki közelít.

Ma is, ha ráfordulok a Kacsajtos dülőre, első dolgom a dudálást megelőzően, felnézek az erkélyedre. Ha kint a zászló, otthon a gazda.

Most is azt hiszem, hogy itt a gazda. Kinéz, mosolyog, hol kék a szakálla, hol bekötve a keze, van, amikor az ecsettel integet.

Még akkor is könnyebb volt, amikor Balázsnak telefonáltam, hogyléted felől érdeklődve. Még akkor is könnyebb volt, amikor a gyászmisén ott a Jezsuitáknál imádkozhattam érted. Pedig tudtam, hogy elmentél, mégis a leghűségesebb barátaid között nem éreztem annyira a hiányod. Akik ott voltunk azokban az a legközösebb, hogy szeretünk, becsülünk téged és Balázst. És igazán mindegy, hogy ismertünk-e közösen kettőtöket.

Felnézek az erkélyre, zárva, nem leng a zászló. A gazda nincs itthon. Ez nem lehetséges. Te, soha nem hagyod magára Révfülöpöt. Ahogy a „régi" polgármester Mihovics sem felejt, ahogy az „új" Miklós Tamás, halálodra reagált, mind azt jelzi, révfülöpi vagy, és maradsz.

Ezért aztán, hiányzol is a korzón. A seriff-jelvényes mellény, a butykos a mellényzsebben, a morgolódás, hogy ingyenesnek kéne lenni a kiállításoknak.

Jó volna, ha sokaknak megmaradnál, akár úgy, mint egy bolondos művész, akinek nem ismerik képeit, filmjeit, fantasztikus gondolatvilágát, akár úgy, mint egy bolondos művész, akinek ismerik képit, látták még a tavaszi kiállítását is, szeretik azt a kéket, amelyet csak ő tudott varázsolni vászonra, papírra, egy-két vonással, ott fent tetőn.

Hiszek abban, hogy ott messze van egy világ, s akik oda elmennek, valamiképpen tudnak üzenni az itt maradottaknak. Hiszem, hogy mosolyogva odanézel a Kacsajtosra, megvannak a madarak, a pelék, a virágok, kék az ég, a Balaton.

Dudálok, egy kék szakállas, szalmakalapos embert látok.

Béke veled Lexy!

Emlékezzünk Lisziák Elekre egy régebben készült interjúval

Jónéhányan vagyunk, akik tíz-húsz éve itt töltjük éveink legszebb időszakát Révfülöpön,a Kacsajtoson, talán úgy, mint egy nagy család. Még azt is megmerem kockáztatni, hogy több szépséget fedezünk fel benne, mint akik itt élnek. Ez persze természetes, hiszen a hétköznapok rohanásában alig nyílik mód arra, hogy rácsodálkozzunk mind arra a szépségre, ami a maga természetességével körbe vesz bennünket. Mi, akik csak kora tavasztól késő őszig vagyunk lakói ennek a csodás helynek szeretnénk, ha jobban megismernének bennünket azok, akiknek az életéhez szeretnénk mi is egy kicsit tartozni.

Sorozatot indítunk útjára, melyben bemutatnánk olyan közismert embereket, akik ha nem is állandó lakosok, de szívükben igazi révfülöpiek.

Bemutatjuk Lisziák Eleket, avagy a LEXY-t

Azzal a közhelynek tűnő mondattal kellene kezdenem, hogy Lisziák Eleket nem is kell bemutatni. Kedves bohém alakja hozzátartozik a tájhoz. Vannak, akiknek egy-egy vidám, boros este jut eszébe róla, de többünknek az a ma már ritka művész, aki a maga sokszínűségével, inkább mondható valódi reneszánsz embernek, mint a most divatos világtól elidegenedett léleknek.

Tudni lehet róla, hogy fest, hogy rendez rajzfilmeket, hogy voltak sikeres színházi szerepei.

– Hogyan lehet ennyifélét csinálni?

– A dolog nagyon egyszerű! A színészt az teremti meg, aki rendezi, a rajzfilmben, ott a festő, a grafikus, a rendező, vagyis minden egymást segíti. Az én életem erről szól, minden, ami érdekelt, amit megtanultam, amihez talán tehetségem is van, egymásra épülnek, egymást erősítik. Az Orbis Pictus magyar szakkönyvekről szóló film sorozatomban visszaköszön az, amikor Pécsett antikváriumban dolgoztam, és megtanultam ezt a szakmát. Azért lettem antikvárius, mert nem vettek fel színésznek, s mind ez 1958-ban volt. Aztán elvégeztem dr Németh Antal színiiskoláját, dolgoztam színházakban, utoljára Karinthy Márton színházában, mint díszlet- és jelmeztervező, és színész, hiszen Németh Antal neve jó ajánló levél volt. Megélni ebből nem lehetett, s akkor dolgoztam a könyvek között. S ekkor tört rám a festészet iránti máig nem múló szerelem. Olvastam a művészetekről szóló könyveket, ekkor láttam először Dali – Mondrain – Klee képet, bélyeg-nagyságban, fekete-fehérben, hiszen a szürrealista és absztrakt művészet ez időben nem volt konform. Hosszú évek után elmentem Dalihoz, s ebben a találkozásban benne volt az a pécsi antikvárium, melyből elindultam a képzőművészetek irányába, s benne volt a révfülöpi mediterrán táj, amelyhez a kötődésem, tulajdonképpen Dali után mélyült el, s fogalmaztam meg magamnak, hogy itt akarom tölteni életem jobbik felét.

– Akkor ez már egy-két évtized?

– Igen, hiszen Révfülöpre jártam már akkor is, amikor még nem volt itt házam, mert egy barátom és kollégám volt a tulajdonosa a mai kertemnek. Tőle vettem meg.

– Hűséges vagy a tájhoz, a művészetekhez, a barátokhoz.... Talán nem titok, hogy mi ott a Kacsajtoson igaz barátnak tartunk, olyannak, akik mindenkinek segít.

– Az álmaimhoz vagyok hűséges. Hűséges vagyok mind ahhoz az értékhez, amelyet évszázadok óta hagyományozódtak rám családomtól. Néha eltűnődöm a családi címeren, amely jól mutatja a több százados családi múltat. Bennem vannak az olasz anyai ág színei és az apai ág horvát vonulata, hogy aztán megfogalmazatlanul, ki nem mondottan is benne legyenek képeimben.

– Mikor volt az első kiállításod, és kik tanítottak?

– Vén Emil szabadiskolájában tanultam rajzolni, aztán a Dési Huber Körbe jártam, és kiváló művészektől sajátítottam el, mind azt, amit csak lehet. Az első kiállításomról Nagy László közölt egy képet az Élet és Irodalomban. Az 1965. november 7-i számban olyan képet, amelynek egy templom volt a témája. Na, ez azért nem volt semmi.

– Te szereted a meghökkentő dolgokat?

– Mire gondolsz? Csak nem arra, hogy dr. Végh László barátommal, aki röntgenorvos és avantgárd zeneszerző, kiállításaimnak sokszor fontos szereplője ma is, azokban az időkben, amikor még az amerikai követségen őrizték Mindszentit, vagy is azért volt rendőri felügyelet az utcán is, mi a festőiskolában rongyos bált rendezvén, a szemközti utcába vonultunk. Végh marokkói tanítónak öltözve, Kenedi János szovjet tisztnek, jómagam rövidnadrágban, vörös cilinderben és frakkban feszítettem. Ezek voltak azok az idők, amikről a "Törvénytelen Muskátli" (Rendező: Kisfaludy András) című film szól. Nem olyan régen ment a Duna Tévén. Azokat az időket jól adta vissza a Mozgó világ valamelyik száma is, jó korkép, vagy kórkép? Nem is tudom. Na, de vissza az eredeti kérdéshez! A sokféle kiállításomból kiemelném az 1967-est, amikor a Sárga Házban mutattam be festményeimet, melyeket kiszabadulása után Göncz Árpád is megnézett. Büszke vagyok erre, mert egy máig hiteles ember méltatta figyelemre képeimet, amelyek stílusa akkortájt nem mindenkinek tetszett. Más volt a hivatalos szépség, mint tudjuk.

– Szinte minden évben volt kiállításod, születtek a filmek - Az ősz Magyarországon, a Kisztihand Budapest!, a Könyves Krónika, az Anno 1526... a sor nem teljes! De szólni kell a tévés sorozataidról! A Párbeszéd (Doktor Agy), vagy a Hipp-hopp doktorok, az Arany könyvklub. A Magyar népmeséken nőttek fel a gyerekeim, és most, hála az ismétléseknek az unokáim néznek.

– A Magyar Népmesék sorozatot, amelyet Jankovich Marcellel rendeztünk (1-13.rész) egyébként világjoggal forgalmazza az Antenna 2 francia tévétársaság. Annyi hely itt nincs, ahány féle filmet csinálhattam szerencsémre. A színész szemmel néző, festeni tudó rendezőnek a sors megadta a kegyet, hogy sokfélét készíthetett olyat, amit szeret. Azért, ha lehet, kicsit büszkélkednék, az Ősz Magyarországon című filmem elnyerte Nyugat-Berlinben az Idegenforgalmi Oscarnak is nevezett Prix JTB-t, és a Splindreluv Mlyn fesztiválon az I. díjat. Na, persze, nem voltam ott a díj átvételekor. A Szabad Európában éppen zenét hallgattam egy mosókonyhában ülve, amikor bemondták a hírt.

– Nem tudom, hogy nézne ki, ha most végig sorolnám a díjaidat, egy biztos a teheráni, tamperei, melbournei, bilbaoi díjak azt jelzik, hogy a rajzfilmrendező igen csak sikeres a kereskedelmi, idegenforgalmi filmek vonalán is.

– Mint mondtam minden mindennel összefügg. Aki szereti az országát, az övé a muzsikáló táj, az ezer gyökerű magyar kultúra, az másképpen is láttatja azt. Azt vallom, hogy nekünk el kell adnunk is magunkat, hogy a mi országunkat ne csak a gémeskút, a bőgatya, a barackpálinka jelentse, hanem a zene, a múzeumok, a kastélyok, de persze a jó bor is, vagy is minden együtt. Átfogni a múltat, megmutatni a jelent, és felvillantani a jövőt. Villa Filiptől Révfülöpig.... Pár szó és benne van, ennek a melengető tájnak története. Már öt évvel ezelőtt kidolgoztam egy szinopszist arra, hogy miként lehetne idegenforgalmi, ismeretterjesztő és szórakoztató 30 percben megmutatni a mi Révfülöpünket.

Egészen belemerültünk abba, hogy mi mindent lehetne megmutatni Révfülöpről, milyen zenék fejeznék ki legjobban változatosságát. Aztán megnéztük a Napéjegyenlőség filmjét, melyet tavaly az Ernst Múzeumban a No1 kiállításon mutattak be. A nyáron, pedig miközben Lexy bárkáján utazhattunk, kik-ki kedve szerint szemlélődve világában nézhettük, hallgathattuk ezt a gyönyörű filmet. A révfülöpi lágy tónusok, Pege Aladár virtuóz játéka mellett benne volt az a Lisziák Elek, aki játékos szívvel és kedvvel járja maga szabta útját, s a Kacsajtos tetején műtermének ablakából figyeli a soha el nem fáradó Napot, a Balaton ezer arcát, a mindig másért gyönyörű négy évszak változását, hogy majd felbukkanjanak képein, filmjeiben, vagy Lexy bárkája egy-egy fintorában.... avagy később, LEXY Szalonjában – SZÜRREÁLIÁBAN.

lux

Révfülöpi reggel

Hajnalpír csókdossa a kertet,
lassú léptekkel a rózsákhoz kap.
Madárkoncert köszönti a reggelt,
múlttá süllyedt a tegnapi nap.

Enyhe szellő szalad át a kerten,
ellibben a fák koronái között.
Lepöndörül a sima víztükörre,
s minden aprócska hullámot köszönt.

E cseppnyi csoda engem is kicsal,
nyújtózkodva üdvözlöm a hajnalt.
Mit hoz vajon az ismeretlen nap?
Megpillantom bíztató virágaimat.

P. Tófeji Valéria

Sikereink Kecskeméten

Iskolánkban már hagyománnyá vált, hogy minden évben indulunk az országos „Barátunk a természet” természetismereti versenyen. Az idén öt csapatunk nevezett és egy egyéni versenyzőnk. Októbertől folyamatosan oldottuk meg az érdekes feladatokat. Sokat búvárkodtunk a könyvtárban. A csillagászati fordulóban sok gondot okozott a csillagképek felismerése és megfejtése. Régi és számunkra eddig ismeretlen időmérőkkel – illatóra, vízóra, mécsóra, stb. – és működésükkel ismerkedtünk meg.

A mesélő kövek című fordulóban, hazánk sok települését kereshettük fel térképen és képekben. Híres helyeket, nevezetességeket kellett tájanként felkutatni, leírni. A legkönnyebb talán a hazai növényekkel foglalkozó feladatlap volt, bár a gyomnövényekkel kapcsolatos feladat nem kevés gondot okozott.

Hogyan is írjuk le, fogalmazzuk meg, amikor a gyógynövények egymással beszélgetnek? Újra jó ismerősként forgattuk a néprajzi lexikont a népi faragott tárgyak felkutatásához, illusztráltunk, verseket írtunk recepteket főzelék-növényekre. Ebben az évben különösen sok feladat volt az ízelt lábúakról, eddig nem ismert pókok és poloskák tűnnek elő a határozóból- lábakat számoltunk, eszperente nyelven mutattunk be állatokat. A totó mindig a kedvencünk volt! Sok különleges dolog volt benne. Minden csapat lelkesen dolgozott, nem kellett bíztatni senkit. Határidőre mindig elkészültünk. Már tavasszal úgy szerveztük az osztálykirándulásokat is, hogy a döntőn – ha bejutunk - részt tudjunk venni. Izgalommal vártuk a május végét, akkor jelent meg interneten, hogy ki mehet a kecskeméti döntőre. Nagy örömünkre kiderült, hogy iskolánkból minden kategóriában van döntős csapat.

Egy hetünk volt a felkészülésre, amelyen sok-sok előzetes feladatot kellett megoldanunk és bemutatkozó műsort összeállítanunk. Szerencsére sok segítőnk is akadt: Borbély Kati néni, Hajdu Gabi néni, Miklósné Erzsi néni, Székelyné Rita néni, és Szabó Zsuzsanna, aki az anyukánk. Mindannyian hozzájárultak, hogy időben elkészülhessünk. Még végigtanultuk az addig megoldott ismerős feladatokat is. Közülünk már többen jó ismerősként mentünk Kecskemétre, és izgultunk, hogy jól szerepeljünk.

Sikerült is, hiszen a 4. osztályosok csapata (Ugróegerek) második lett. A csapat tagjai: Láng-Miticzky Zsófia, Nagy Boglárka, és Szepesvári Alexandra. Az 5. osztályosok „Természetbarátok” nevű csapat kategóriájában a 3. helyezést érte el. Csapattagok: Molnár Lúcia, Molnár Nikolett, Kiss Tamás és Slemmer Balázs. A 7. osztályosok „Okostojások” nevű csapata, akik már harmadik éve mindig döntősök voltak, a második helyezést érték el. Csapattagok: Büki Dániel, Kiss Péter, Németh Imre és Slemmer Bence.

Az egyéni versenyben nagy örömünkre Veres Ágost 4. osztályos tanuló első lett. Az év során segítőnk Eitnerné Rózsa Ágnes volt.

Slemmer Balázs és *Slemmer Bence*

Új sportvezetés

A révfülöpi sportélet az utóbbi időben válságba jutott. Főképpen a két korábbi sikerszakosztály, a futball és a sakk helyzete vált labilissá olyannyira, hogy további működésük is kétségessé vált. Az önkormányzat megfelelő támogatásának hiányára hivatkozva tavasszal lemondott a sportegyesület vezetősége, a teljes elnökség, és néhány sportoló is úgy gondolta-gondolja, hogy máshol jobb körülmények között folytathatja sportpályafutását.

Probléma esetén, a sportban is, a vezetésben szokás keresni a hibát, de ennek jelen körülmények között értelme már nem lenne, mert semmit meg nem oldana. Ezért helyesebb volt – a sportegyesület közgyűlésének keretében – új vezető-

séget választani. A június 4.-én tartott közgyűlésen tartalmas vita után többségi szavazással megválasztották az új sportvezetést.

A sportegyesület új elnöke: *ifj Szegi János,* alelnök: *Szabó Sándor,* tömegsport szakosztályvezető: *Nagy István,* választott vezetőségi tag: *Molnár Árpád,* labdarúgó szakosztályvezető: *Sifter Adrián.*

Az új elnök megnyitó beszédében bizakodóan nyilatkozott a sport helyzetének fejlesztéséről. Kijelentette, hogy az elnökség ideiglenes, működése egy évre szól. Egy év múlva a közgyűlés az eredményeket értékelve dönthet a megerősítésükről, vagy új elnökség megválasztásáról.

A sport helyzete általában összefügg az adott település gazdasági helyzetével, és a gazdasági vezetés színvonalával. A gyermek, ifjúsági és felnőtt sport állapota és fejlődése végső fokon a gazdasági vezetés tevékenységének, hatékonyságától függ. Révfülöp sportja bizonyos mértékig fokmérője az általános helyzetnek, színvonala pedig döntően a községvezetésen múlik. Mindenki tudja – mondja, hogy a sport mennyire fontos lenne az emberek életében. De mit tesznek ennek érdekében: a többség gyakorlatilag semmit. Néhány elszánt sportszerető próbálkozásának sikere pedig meglehetősen bizonytalan. A közgyűlésen a *polgármester* kifejezte az önkormányzat támogatási hajlandóságát. Egyes szakosztályok részére pénzügyi támogatást igért, amelyek jelentősen elmaradnak a szakosztályok igényeitől.

„Ez a nap más, mint a többi”

– Beszámoló óvodai programokról –

Gyermeknapi mozgás

Ugyan az óvodában minden nap vidám gyermeknap, azért idén sem maradt el az intézményben a „hivatalos” gyermeknap.

Az egész napos programon, délelőtt a sporté, ügyességi játékoké volt a főszerep.

Pontosan célozva minden gyermeknek sikerült a babzsákkal célba találnia, átugrották helyből a „Balatont”. A kötélhúzás és a változatos sorversenyek után, nagy sikert aratott a ki tudja minél messzebbre fújni a pingponglabdát, és a szék foglaló játék is. A jó kis mozgások nemcsak a gyerekeket, hanem az óvónéniket és dadus néniket is jól megizzasztotta.

A „versenyszámok” győztesei, és természetesen minden résztvevő jutalma gyümölcs volt.

Célunk, az óvodáskorra jellemző természetes mozgásigény biztosítása, fejlesztése, erőnlét, állóképesség fokozása, és a többszöri gyümölcs fogyasztásával is az egészséges táplálkozás, egészséges életmód kialakításának megalapozása.

A sportolás után néptánc következett. Óvodánkban már harmadik éve folyik néptánc oktatás. Tarjányiné Vajda Csilla táncpedagógus, a Kinizsi Néptánc Együttes tagja, nagy szaktudással, lelkesedéssel tanítja óvodásainkat, akik örömmel várják őt, és táncolnak irányításával.

A néptánc és népzene nagyon jó hatással van a gyerekekre, ezáltal fejlődik zenei kultúrájuk, ritmusérzékük, mozgásuk harmonikusabbá válik, és a közös élmény kialakításában is nagy szerepe van az ez irányú oktatásnak.

Óvodás sikerek

Az Iparkamara által meghirdetett országos rajzversenyen óvodásaink remekeltek. Szentgróti Kitti I.,Piros Laura IV., Bódis Barbara V. helyezést ért el. Budapesten vették át okleveleiket és ajándékaikat, melyre Székely Szabolcs tanár úr vitte el őket. Jutalmul, még egy kis városnézéssel, fagyizással is kedveskedett a gyerekeknek. Köszönjük.

A képen balról Piros Laura, Szentgróti Kitti, Bódis Barbara a kis alkotók láthatók.

„Veszprém megye közoktatásáért alapítvány” által meghirdetett pályázaton 125.000 forintot nyert óvodánk.

Búcsú az óvodától

Az óvodai évzáró ünnepélyen, június 3-án, a gyermekek az ez évben tanult versekből, énekekből, néptáncból és meséből: A didergő király-ból, adtak elő egy kis műsort szüleiknek, és a meghívott vendégeknek.

Ezt követte a 10 nagycsoportos, iskolába induló gyermek búcsúztatása. Vállukon kis tarisznyákkal énekkel, verssel vettek búcsút óvodás társaiktól, az óvónéniktől és a dadus néniktől.

Ezen a napon nemcsak a nagycsoportosok, hanem Balázs Józsefné, Zsuzsa óvónéni is búcsúzott szeretett hivatásától, óvodájától. Ő 38 éven át nevelte, szerette a kiscsöppségeket. Több száz gyermeket tanított a mese, zene, környezet szeretetére. A sok-sok kis ovisból becsületes felnőttet nevelt, akik most, mint szülők köszönték meg munkáját és nagy titokban, lelkesen készítettek emléket, ajándékot az ő, és gyermekeik óvónénijének.

Kollégái és az óvoda fenntartója sem felejtkezett meg a kedves óvó néniről. Az utolsó munkanapján, július 20-án, bensőséges hangulatban ünnepeltük, köszöntük meg a nevelésben együtt töltött hosszú éveket. Nem búcsúztunk el, hiszen az ajtó mindig nyitva áll előtte, és szeretettel várjuk vissza nyugdíjas kollégáinkat.

Kívánjuk, hogy nyugdíjas évei nagyon jó egészségben, szeretetben, aktív pihenésben teljenek, szeretett családja körében.

Vókóné Bognár Ibolya

Együttgondolkodás

– AVAGY KÉPZELETBELI SÉTA A MEGÚJULT VÍZPARTI TELEPÜLÉSKÖZPONTBAN –

Minden épületnek először gondolatban kell megszületnie. A jó ötletek, javaslatok sokszor évekig szunnyadnak, érlelődnek, mígnem egyszer elindulnak a megvalósulás útján. Az indulás-

hoz sok minden szükséges, műszaki tervek, ingatlan, pénz, de egy középület, új településközpont esetében a legfontosabb az együttgondolkodás. Enélkül egy község hosszú távú fejlődése, jövője elképzelhetetlen. Így történt ez most Révfülöp esetében is, a vízparti területek turisztikai fejlesztése és megújítása érdekében.

A tóparti település mindig is együtt élt a vízzel, életét és jövőjét évszázadok óta a Balaton jelentette. Révfülöp vízparti területei az 1920-40-es években indultak fejlődésnek. Akkor épült meg a hajóállomás, a Casino, valamint a Fürdőegyesület megalakulását követve hamarosan a Kultúrház (ma Ibolya cukrászda) épülete. A parti épületek környezetét elődeink rózsakerttel és platánfákkal övezett parti sétánnyal tették hangulatosabbá. Kedvező környezeti adottságait és gyönyörű természeti szépségeit kihasználva, így válhatott napjainkra Révfülöp közkedvelt nyári üdülőhellyé.

A község turisztikai fejlődése szempontjából a vízparti területek napjainkban is nélkülözhetetlen idegenforgalmi lehetőségeket és feladatokat rejtenek magukban. Ha valaki a víz felől érkezik a tóparti községbe, végigsétál a szépen felújított mólón, máris egy forgalmas, színes településközpontba érkezik. Nyári üzletek, vendéglátóhelyek, a Tóparti galéria, teraszok, fagylaltozók sora várja az idelátogatókat. Kár, hogy ez a mediterrán hangulat nem tart soká, mert a központi zóna elemei ma még hiányosak és felújításra várnak. A helybelieknek talán már fel sem tűnik, de egy szakember szemével rendezetlen és sok helyen romos állapotú a part, megoldatlan és számos kellemetlenség forrása az önkormányzat gazdasági üzemének elhelyezése, valamint tarthatatlan az évek óta lakatlanul álló Fülöp sörkert látványa.

Ezért is vált szükségessé az a fejlesztési terv, amit a Balatoni Fejlesztési Tanács által kiírt pályázaton nyert az önkormányzat. A terv megvalósítására négy építésziroda nyújtott be pályázott, melyek közül szoros versenyben a MODUM Építésziroda kft ajánlatát fogadta el a képviselő testület. Az önkormányzati önrészért, amely alig volt több mint egymillió forint, cserébe egy komplett építési engedélyezési tervdokumentációt kapott az önkormányzat, három középület tervével, a meglévő épületek digitális felmérési terveivel, az összes szakhatósági egyeztetésekkel és szakági munkaérsszel (statika, gépészet, elektromos tervek) együtt.

A fejlesztési tervet nem csak a képviselőtestület tárgyalta meg, hanem bemutatására nyilvános lakossági fórumon is sor került. A nagyszámú érdeklődő részvételével megtartott véleménycsere nem csak az itt élők igényeit és saját településük iránti elkötelezettségét bizonyította, hanem az együttgondolkodás felelősségét is. Jó volt hallani a sok értelmes javaslatot, és észrevételt, amit a bemutatott tervvel kapcsolatban a helybeliek elmondtak. Ilyen demokratikus módon formálódott és érlelődött tovább Révfülöp lakosainak és üdülő tulajdonosainak véleménye és szándéka szerint a vízparti területek fejlesztési terve.

További külön munkarészt jelentett a terv megvalósíthatósága és realitása érdekében az, hogy a Balatoni Fejlesztési Tanács részletes pályázati kiírásának megfelelően megvalósíthatósági tanulmány is készült a fejlesztések mellé, melyek egyértelműen bizonyították az elképzelések pénzügyi megvalósíthatóságát, és jövedelmező képességét. Ehhez a munkarészhez külön pályázatíró cégét sikerült bevonni a régióból. Az egységes és igényes környezetrendezés érdekében, a rózsakerttől a Szigeti strandig átfogó kertészeti terv is készült, felmérve a területen található összes fát és kertészeti elemet, hogy a tervezett épületek minél jobban illeszkedjenek a vízparti tájba és a meglévő környezetbe.

Sétáljunk hát végig képzeletben a tervezett fejlesztések nyomán Révfülöp vízparti területein!

Miután hajónkkal – gondolatban – kikötünk a mólón, a fejlesztési tervnek megfelelően, szemünk előtt máris feltűnik a Czigány Károly emlékmű. A dicső elődök által valaha közvetlenül a tó partjára állított emlékmű ma ismét a víz közelében fogadja a Balaton szerelmeseit. Fantáziasétánkat folytassuk az egykori szépségét újraidéző rózsakertben, majd mögötte a platánfák árnyéka alatt nevessünk együtt a kisgyermekes családokkal, akik a megújult hajóhinta és más uniós szabványnak megfelelő játékokkal kibővült játszótéren töltenek együtt vidám órákat. Míg az anyukák a parkban pihennek, az apukákkal együtt ugorjunk át a közeli közkedvelt vendéglátóhelyek, pizzériák, borozók egyikébe, és a nagy melegben hűsítsük magunkat egy jóféle frissítő révfülöpi szürkebaráttal. Míg beszélgetünk, ajánljuk mindenki figyelmébe a szépen burkolt, egységes hangulatú új vízparti főteret, a régi jó Ibolya cukrászdával, és a Béka-királylyal. Ismerőseink joggal kérdezhetnek rá a nemrég még itt álló hosszú fehér épületre, melyben megtalálható volt a könyvtár és a Tóparti-galéria. Helyében most már egy új kétszintes épület bújik meg a régi nagy fák alatt, a főtér felől egy kis zenepavilonnal. Bizony ez Révfülöp új attrakciója, a bowling pálya! Már edzenek a fiatalok, akik egész évben kulturált módon szórakozhatnak és várják környékbeli kihívóikat. Az emeleten egy csodálatos panorámájú terasz található, ahol éppen egy kiállítást nyit meg a polgármester az új önkormányzati bálteremben, és beszélget a vendégekkel. Az épület többi részében pedig kiadó vendég apartmanok vannak, de most nincs egy szabad szoba sem, mert a ház nyáron teljes kihasználtsággal üzemel.

Képzeletbeli sétánk további részét a tervezett Halász utcai promenádon folytatjuk. A burkolatok, kandeláberek, utcabútorok mindenütt egységesek és harmonikusan illeszkednek a környezetbe. A pergolákkal és lugasokkal szegélyezett vízparton gyönyörű vitorlások, jachtok ringatóznak, szemet gyönyörködtető látványt nyújtva a sétálóknak. Szemben velük, a hajdan volt idősek otthonából egy új kis panzió született. A közkedvelt Promenád panzió vendégei széles erkélyeken gyönyörködhetnek a Balaton csendes horizontjában.

Sétánk végén, az Európa sétány fái alatt haladva, a távolban egy furcsa építményt fedezhetünk fel. Először, mintha egy hajó lenne, de ha közelebb érünk, látjuk, hogy a focipálya végében, a fák között egy szabadtéri színpad rejtőzködik, dombokkal, vörös terméskő falakkal, és egészen a víz fölé nyúló terasszal. A színpadon nyaranta nem csak híres előadóművészek, zenekarok szórakoztatják a nagyérdeműt, hanem a közkedvelt kertmozi is végleges új otthonra lelt az épületegyüttesben. A vöröshomokkő kerítésfalban elhelyezett kapuk biztosítják a teljes partszakasz átjárhatóságát, a természeti táj részeként egységes harmóniát alkotva azzal.

Képzelődünk, fantáziálunk csupán? Lehet, hogy akad, aki ezt mondja ránk. A gondolat azonban megszületett, az engedélyezési tervek készen állnak. Aki pedig Révfülöp fejlődését, jövőjét akarja, az látja maga előtt a célt és a lehetőséget, amellyel valósággá válhat a fejlesztési terv, hogy a község idegenforgalmi és turisztikai pozícióit, közösen gondolkodva, új alapokra helyezzük.

(ka)

Révfülöpi Képek Révfülöp és környéke polgárainak és üdülőtulajdonosainak lapja • Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság (Eitner József, Fekete Péter, Miklós Tamás, Pintér Kálmán, Rádóczy Kálmánné, Szegi János, Vókó László, Zsitnyányi István), felelős szerkesztő: Laki Pál, helyi lapszervező: Mezriczky Anna (mezriczky@gmail.com), fotó: Herceg Zoltán (info@informan.hu) • Szerkesztőség: 8253, Révfülöp, Halász u. 6.; telefon: 06-87-563-080; e-mail: revfulopiujsag@gmail.com; internet: www.revfulop.hu • Kiadja az ÖNkorPRess Kiadói Kft. Felelős kiadó: a kiadó ügyvezetője